

Sygn. akt II CSK 459/13

## POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z wniosku Gminy Miasto T. - następczyni prawnej zmarłej L. S.  
przy uczestnictwie E. T. K.

o stwierdzenie nabycia spadku ,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 października 2013 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania  
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.  
z dnia 29 listopada 2010 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**

## UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 listopada 2010 r. Sąd Okręgowy w P. oddalił apelację uczestniczki E. T. K. od postanowienia Sądu Rejonowego w T., stwierdzającego, że spadek po zmarłym J. J. nabyła wnioskodawczyni L. S. na podstawie ustawy. Sądy obu instancji za nieprzekonujące uznały twierdzenia uczestniczki postępowania, że spadkodawca sporządził testament ustny w czasie rozmowy ze swoją opiekunką oraz odwiedzającymi go gośćmi. Okoliczności jego sporządzenia nie wskazują na spełnienie przesłanek sporządzenia testamentu ustnego z art. 952 § 1 i 3 k.c., co więcej - nie świadczą one, by zamiarem spadkodawcy było w ogóle sporządzenie testamentu.

W skardze kasacyjnej na to postanowienie uczestniczka zarzuciła Sądowi Okręgowemu naruszenie art. art. 952 § 1 i 3 k.c., wnosząc na tej podstawie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu, ewentualnie o orzeczenie na swoją rzecz co do istoty sprawy i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Brak w niej zwłaszcza istotnego zagadnienia prawnego oraz potrzeby wykładni przepisów prawa w zakresie, w jakim zostały one wskazane przez skarżącą jako podstawy we wniosku o przyjęcie skargi. Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem orzecznictwa, zarówno istotne zagadnienie prawne (art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c.), jak również potrzeba wykładni przepisów prawa budzących wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie (art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 2 k.p.c.) wymagają wykazania przez skarżącego, że w sprawie istnieje abstrakcyjny i ogólny problem związany z wykładnią lub stosowaniem prawa, którego rozstrzygnięcie może nastąpić w ramach rozpoznania skargi kasacyjnej (tak m.in. Sąd Najwyższy w postanowieniach: z dnia 19 maja 2011 r., I CSK 700/10, nie publ., z dnia 22 marca 2012 r., I UK 369/11, nie publ., z dnia 23 marca 2012 r., I CSK 496/11, nie publ., z dnia 11 kwietnia 2012 r., III SK 41/11, nie publ. oraz z dnia 26 czerwca 2012 r., III CSK 121/12, nie publ.).

Uzasadniając występowanie tych przesłanek w sprawie, skarżąca odniosła się wyłącznie, i to w sposób bardzo lakoniczny, do faktów należących do stanu faktycznego sprawy. Mimo pozornego sformułowania tych kwestii w sposób ogólny i abstrakcyjny, ich wyjaśnienie przez Sąd Najwyższy w istocie rzeczy sprowadzałoby się do odpowiedzi na pytanie, czy dane okoliczności rozpoznawanej sprawy mogą zostać uznane za czynność sporządzenia testamentu ustnego. Oba wskazane przez siebie problemy skarżąca ujęła w formę pytań na temat sposobu kwalifikacji prawnej określonych okoliczności faktycznych. W zakresie któregośkolwiek z nich nie wskazała ani konkretnych wątpliwości, ani rozbieżnych wypowiedzi orzecznictwa, które wymagałyby zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy. Z tych powodów, żadna z kwestii wskazanych przez skarżącą nie odpowiada powołanym przez nią przesłankom przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c. orzeczono jak w postanowieniu.

aw

jw